

Novum

BUDOWLANE

PODKARPACKA OKRĘGOWA IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

LISTOPAD 20**16**
NR/**3**

Numer ISSN /
2451-1196

SŁOWO WSTĘPNE **NOVUM** /

Podążając za nowoczesnością i jej eksponowaniem w dzisiejszym budownictwie nie sposób jest zapomnieć o tradycji oraz poszukiwaniu sposobów na jej zachowanie. **„Nowy wygląd Placu Garncarskiego w Rzeszowie”** oraz **„Zamek w Łańcucie – remont, konserwacja i nie tylko”** to artykuły, które najlepiej prezentują pomysł na wypełnienie pragnienia zatrzymania upływającego czasu oraz przybliżają współczesnym dawne dziedzictwo. Serdecznie zapraszam do lektury! Informuję jednocześnie, że zamiarem naszym jest zmiana częstotliwości wydawania naszego czasopisma tak, aby trafiało ono do Państwa rąk co dwa miesiące. Zachęcamy tym samym wszystkich zainteresowanych do współpracy w kreowaniu czasopisma, przystosowując go do nowych wyzwań i celów.

Łączę wyrazy szacunku:

Andrzej Dębski

SPIS TREŚCI /

- 4 - 7 / **Zabudowa Placu Gancarskiego w Rzeszowie**
- 8 - 10 / **Zamek w Łańcucie**
remont, konserwacja i nie tylko
- 11 - 12 / **Przebudowa mostu na rzece Wisłok**
wraz z rozbudową ulicy Marii Konopnickiej w Krośnie
- 13 / **Przyrodniczo - Medyczne Centrum Badań Innowacyjnych Uniwersytetu Rzeszowskiego**
- 14 - 15 / **Inwestycje w gminie Białobrzegi**
- 16 - 17 / **Nowy Zakład Safran Transmission Systems Poland**
- 18 / **East A4 Logistic Park**
- 19 / **Oslony przeciwsłoneczne wytwarzające prąd**
- 20 / **Hala Sportowa z zapleczem sanitarnym przy Zespole Szkół Technicznych w Łańcucie**
- 21 / **Salon marki Harley-Davidson**
w Rzeszowie
- 22 - 23 / **Z życia IZBY**
Budowa Roku Podkarpacia 2015
- 24 - 25 / **Kodeks urbanistyczno-budowlany...**
naprawdę dobra zmiana
- 26 / **Zestawienie planowanych szkoleń i prezentacji**
w I kwartale 2017r.
- 27 / **Notki Informacyjne**

PODKARPACKA OKRĘGOWA IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

ul. Słowackiego 20
35-060 Rzeszów
tel. 17 850 77 05 / fax. 17 850 77 15
NIP/ 813-32-98-468
www.inzynier.rzeszow.pl
e-mail/ sekretariat@inzynier.rzeszow.pl

REDAGUJE ZESPÓŁ /

Anna Pasierb
/ redaktor naczelna

Ewelina Niemiec
/ sekretarz redakcji

Kacper Kus
/ opracowanie graficzne

Druk /
DRUKARNIA TPM sp. j.
35-205 Rzeszów
ul. Przy Torze 1

tel./ +48 502 307 503
e-mail/ firma@tpm.com.pl

Numer ISSN /
2451-1196
Nakład /
6500 egzemplarzy

ZABUDOWA

Motywy przewodnim w pracy nad nowym wyglądem Placu Garncarskiego stała się tradycja w nowoczesnym świecie i jej zachowanie.

Plac Garncarski zawdzięcza swoją nazwę tradycyjnemu targowi rękodzieła ceramicznego okolicznych rzemieślników. Ta tradycja jest już jednak w dniu dzisiejszym tylko wspomnieniem. Opisanym poniżej projektem nowego wyglądu Placu Garncarskiego wyrażono pragnienie jej przywrócenia.

Obszar budynku objęty projektem znajduje się przy Placu Garncarskim u zbiegu ulicy Szpitalnej i ulicy Wierzyńska, w bardzo bliskim sąsiedztwie Starego Rynku w Rzeszowie. W stanie obecnym teren użytkowany jest jako parking. Plac Garncarski jest uznany za miejsce publiczne o charakterze całkowicie pieszym, będące bezpośrednio skomunikowane ze Starym Rynkiem. Mając na uwadze przepływ ludzi, od strony Rynku zaprojektowano wejście główne, jako potężną otwartą bramę od strony Placu Garncarskiego. Brama ta jednocześnie stanowiła będzie wejście do znajdującego się w projektowanym budynku hotelu. Budynek posiadał będzie również dwa nieco mniejsze wejścia zapewniające dostęp przyszłym mieszkańcom apartamentów oraz usprawniające komunikację użytkownikom lokali komercyjnych. Komunikacja kotowa ograniczająca się do dostępu do posesji oraz do parkingu odbywać się będzie od strony ulicy Szpitalnej.

PLACU GARNCARSKIEGO W RZESZOWIE /

Zwycięski projekt autorstwa /

**Joanna Jędrus – Cabrera,
Juan Jose Baena Martinez,
Marta Gomez Martinez,
zespół Bakpak Architects S.C.**

Przy tej ulicy znajduje się wjazd i wyjazd z projektowanego parkingu podziemnego. Ulicy Wierzyńska planuje się nadanie charakteru zielonej alei. Kompozycja budynku wynika z układu miejskiego zagospodarowania przestrzennego okolicy centrum. Kontynuując linie zabudowy uzyskano projekt budynku kompaktowego o zwartej formie. Nowy budynek jest z zewnątrz wycięty ostrymi liniami w masywnej bryle. Całkowicie respektuje przez to Plac Garncarski oraz oferuje dużą, nową przestrzeń publiczną „w sercu” projektowanego budynku. Nowe patio, nazywane „dziedzińcem garncarskim”, wraz z jego zaokrągloną i stożkową formą przeciwstawia się ciętej geometrii zewnętrznej ulic. Patio zostało „wytoczone na kole garncarskim” szukając połączenia ze światem tradycji tego rękodzieła, zapewniając dobrą wentylację oraz doświetlenie. Bryła nachyla swoją elewację, reagując na elewacje budynków przeciwległych. Wysokość maksymalną budynku ustala się na 25,5 m, szukając przez to harmonii i perfekcji w kontekście miasta. Do budynku na poziomie terenu dodano kondygnację podziemną otwartą na patio o charakterze komercyjnym.

Pozwoliło to na dodanie znacznej powierzchni użytkowej i zachowanie charakteru zabudowy miejskiej, otwierającej nowe funkcje na „dziedziniec garncarski”. Aby dopasować bryłę do wysokości tkanki miejskiej zaproponowano obniżenie budynku w głąb ziemi. Jako kontrast, na najwyższych kondygnacjach umieszczono apartamenty oraz klub, zapewniając tym samym widok na Zamek oraz Stary Rynek. Kompozycja elewacji budynku wynika z nałożenia siatki elewacji okolicznej zabudowy. Zaproponowano proporcje okien i ich rozstaw podobny do okolicznych zabudowań Centrum. Od strony zewnętrznej budynek jest stonowany, poważny, wręcz surowy w kolorach od bieli do koloru piaskowego. Podział okien jest charakterystyczny dla zabudowy mieszkaniowej. Delikatne wariacje koloru na elewacji zewnętrznej nawiązują do kompozycji elewacji placów i ulic śródmiejskich. Wchodząc do patio zaczyna się spektakl koloru, ruchu i światła. Zaprojektowana elewacja z ekstrudowanych elementów ceramicznych szklwionych przewidziana jest w kolorach od niebieskiego kobaltowego poprzez mieszanki kobaltu i bieli do zieleni. Projektanci zaproponowali zastosowanie materiału bardzo tradycyjnego w architekturze.

fot / SARP Oddział Rzeszów - materiały źródłowe

Proponowany budynek jest siedmiokondygnacyjny oraz posiada trzy kondygnacje podziemne – od najniższej kondygnacji dwie kondygnacje podziemne zajmuje parking na 202 samochody z 22 miejscami dla niepełnosprawnych – z wjazdem i wyjazdem od strony ulicy Szpitalnej. Kondygnacja -1 w całości przeznaczona jest na lokale komercyjne oraz obszerny Plac Garncarski o powierzchni ok. 430 m². Kondygnacja 0 to wejścia do poszczególnych funkcji budynku hybrydowego (od strony Placu Garncarskiego znajduje się hol i wejście do czterogwiazdkowego Hotelu). Dwa wejścia w południowej części działki to dostęp do apartamentów. Wejścia do apartamentów są monitorowane z portierni. Pozostałą część zabudowy parteru zajmuje galeria komercyjna okalająca patio. Kondygnacje 1, 2 i 3 zajmuje hotel ze 120 pokojami o zróżnicowanym standardzie. Do dyspozycji gości, na kondygnacji 2 zaplanowano siłownię, spa, salę konferencyjną, salę wielofunkcyjną, kawiarnię, bar, restaurację oraz pralnię. Kondygnacje 4, 5, 6 w południowo – wschodniej i zachodniej części to część zaplanowana na apartamenty. W części północno – zachodniej od strony ulicy Szpitalnej przewidziano klub wraz z restauracją.

fot / SARP Oddział Rzeszów - materiały źródłowe

Materiałem zastosowanym w elewacjach zewnętrznych i wewnętrznych jest ceramika. Związane jest to z chęcią nawiązania do tradycji miejsca Placu Garncarskiego. W elewacji zewnętrznej zastosowano bardziej neutralny element - cegłę o poziomych wymiarach 300 x 30 x 65 mm w kolorach od bieli do piaskowego, miejscami szklioną w pionowych pasach w celu oddania charakteru zbliżonego zabudowie śródmiejskiej. Elewacja wewnętrzna to szklana ściana kurtynowa z żaluzjami ceramicznymi. Żaluzja została zaprojektowana z elementów ekstrudowanych, ceramicznych, szklionych w kolorach od niebieskiego kobaltowego poprzez kobaltowy mieszany z białym do zielonego. Kształt elementów nawiązuje do ruchu rąk w trakcie pracy z gliną na kole garncarskim.

Dach budynku zaprojektowano, jako „zielony” lub w formie tarasu użytkowego. Konstrukcja nośna budynku zaprojektowana jest jako betonowa, ścianki działowe wewnętrzne ceramiczne. Stolarka i ślusarka okienna ze szkłem warstwowym z pustką wypełnioną argonem. Drzwi zewnętrzne oraz ślusarka strefy komercyjnej jest aluminiowa. Instalacje wewnętrzne zaprojektowane są jako standardowe do użytkowania tego typu budynku. Zapewnia się zastosowanie wymaganych przepisami instalacji przeciwpożarowych. Dodatkowo zaproponowano elementy energooszczędne, ogrzewanie podłogowe, klimatyzację oraz oświetlenie LED.

fot / **SARP Oddział Rzeszów - materiały źródłowe**

fot / **SARP Oddział Rzeszów - materiały źródłowe**

Projekt architektoniczny Placu Garncarskiego wyłoniony został w drodze konkursu zorganizowanego przez Stowarzyszenie Architektów Polskich Oddział Rzeszów na zlecenie Inwestora Developres sp. z o.o. Konkurs zorganizowany został, jako otwarty oraz dwuetapowy, a sama forma konkursu pomogła dokonać wyboru najkorzystniejszego rozwiązania, co daje zamawiającemu istotne korzyści w obszarze merytorycznym, społecznym, medialnym, finansowym i praktycznym. W ramach pierwszego etapu konkursu uczestnicy zobowiązani byli do złożenia planszy konkursowej zawierającej koncepcję urbanistyczną, wizualizację bryłową oraz programowo – przestrzenną koncepcję architektoniczną. Wybrani w pierwszym etapie uczestnicy konkursu zaproszeni zostali do złożenia pracy konkursowej w etapie II, w ramach którego zostali zobowiązani do wykonania koncepcji urbanistycznej, rzutów, przekroi, elewacji, wizualizacji trzech określonych miejsc oraz modelu przestrzennego z wykorzystaniem mapy przestrzennej. Zwycięzca konkursu wyłoniony został przez Sąd Konkursowy w składzie: Bolestaw Stelmach – przewodniczący, Stanisław Wiercioch, Marek Chrobak, Andrzej Skotnicki, Grażyna Stojak, Ryszard Wałas, Waldemar Zarębski, Jarosław Łukasiewicz.

ZAMEK W ŁAŃCUCIE

remont, konserwacja i nie tylko /

Dobiega końca kompleksowy remont i konserwacja Muzeum-Zamku w Łańcucie w ramach programu dofinansowanego w ramach MF EOG i NMF 2009-2014 pn. "Konserwacja i rewitalizacja dziedzictwa kulturowego".

Jeszcze w tym roku można będzie zobaczyć od lat nieudostępniane zwiedzającym odnowione wnętrza.

W latach 2014-2016 w Muzeum-Zamku w Łańcucie przeprowadzono kompleksowe prace konserwatorskie. Ich działaniem objęto: dachy, więźbę dachową i drewniane stropy II piętra budynku głównego, wykonano remont instalacji elektrycznych II piętra wraz z instalacją sygnalizacji p.poż, SSWiN i telewizji dozorowej. Konserwacją objęto wszystkie pomieszczenia II piętra i wybrane wnętrza I piętra, takie jak: Salę Balową, Galerię Rzeźb, Paradną Klatkę Schodową, Salę kolumnową, Pokój Werandowy, Gabinet w wieży południowo - wschodniej i Apartament Chiński. Celem tych prac było nieraz wręcz ratowanie stanu technicznego obiektu, dotyczyło to głównie dachu i więźby, a także przywrócenie świetności wnętrzom zamkowym po kilkudziesięciu latach od ostatnich prac remontowo - konserwatorskich.

Podczas prac przy dachu i więźbie dokonano gruntownego przeglądu stanu drewnianej konstrukcji dachu i stropów, wymiany zdestruowanych elementów oraz wykonano nowe pokrycie dachówką. Przy okazji remontu stropu odkryto zabytkowe, XVII - wieczne polichromowane belki stropowe użyte wtórnie przy przebudowie zamku.

Na II piętrze poddano kompleksowym pracom wszystkie pomieszczenia, łącznie z korytarzami i wewnętrznymi klatkami schodowymi - 84 pomieszczenia o różnych gabarytach. Prace dotyczyły całego wystroju: od sufitów, poprzez ściany nieraz wyłożone cennymi tkaninami i ujęte snycerowanymi boazeriami, stolarkę okienną i drzwiową, czasem polichromowaną czy intarsjowaną, kończąc na drewnianych podłogach, niejednokrotnie dekorowanych różnymi gatunkami drewna w intarsjach. W trakcie prac doszło do wielu interesujących odkryć pod tapetami z przełomu XIX i XX wieku odnaleziono XVIII - wieczne malowidła Vincenza Brenny. Pod współczesnymi olejnymi przemalowaniami, na ścianach wielu korytarzyków tkwiły ukryte XIX - wieczne polichromie patronowe. Wszystkie działania konserwatorskie sprawiły, że pomieszczenia II piętra lśnią teraz swoim dawnym pięknem.

Prace na I piętrze obejmowały m.in. Salę Balową i Galerię Rzeźb - jedno z najbardziej reprezentacyjnych wnętrz. Prace te dotyczyły również całego pomieszczenia: od sufitów, poprzez ściany, stolarkę okienną i drzwiową, kominki oraz intarsjowane podłogi. Sala Balowa ozdobiona klasycystycznymi sztukateriami, stiukolustrami i sufitem z iluzjonistyczne namalowanym niebem teraz znowu świeci dawnym blaskiem, który potęguje widok pięciu wspianych żyrandoli lśniących oczyszczonymi złoceniami i kryształową dekoracją.

W Galerii Rzeźb usunięto pociemniałe ślady dawnych konserwacji, oczyszczono malowidła i wypunktowano ubytki warstwy malarskiej. Podłogę poddano gruntownej konserwacji: w jej różnobarwne drewniane płytki wstawiono ponad 2500 niezbędnych uzupełnień. Znowu możemy się poczuć jak osiemnastowieczny widz, przechadzający się pod iluzjonistycznie wymalowanymi girlandami kwiatów i listowia, rozpiętych na prześwietlonych słońcem kratownicach. Sala Kolumnowa udekorowana jest wysokiej klasy sztukateriami, które odzyskały teraz dawną precyzyjną formę, podkreślona lekkimi odcieniami szarości i różu. Tutaj także, pod boazerią odkryto ślady dawnych, XVIII - wiecznych polichromii. Cenną jedwabną Makatę Chińską zastąpiono jej repliką. W całości oddaje ona niepowtarzalne piękno oryginału, który na razie przechowywany będzie w bezpiecznych warunkach, a niedługo zostanie zaprezentowany na osobnej, przeznaczonej tylko dla niego ekspozycji.

W Pokoju Werandowym dokonano precyzyjnych prac przy konserwacji drewnianego trejażu pokrywającego ściany i sufit tego pomieszczenia. Tutaj też doszło do ciekawego odkrycia. Odnaleziono zostały malowidła z połowy XIX wieku przedstawiające kwiatowe pnącza wijące się na kratownicy. Są one obecnie prezentowane pod otwieranymi w miarę potrzeby ruchomymi ekranami na ścianach.

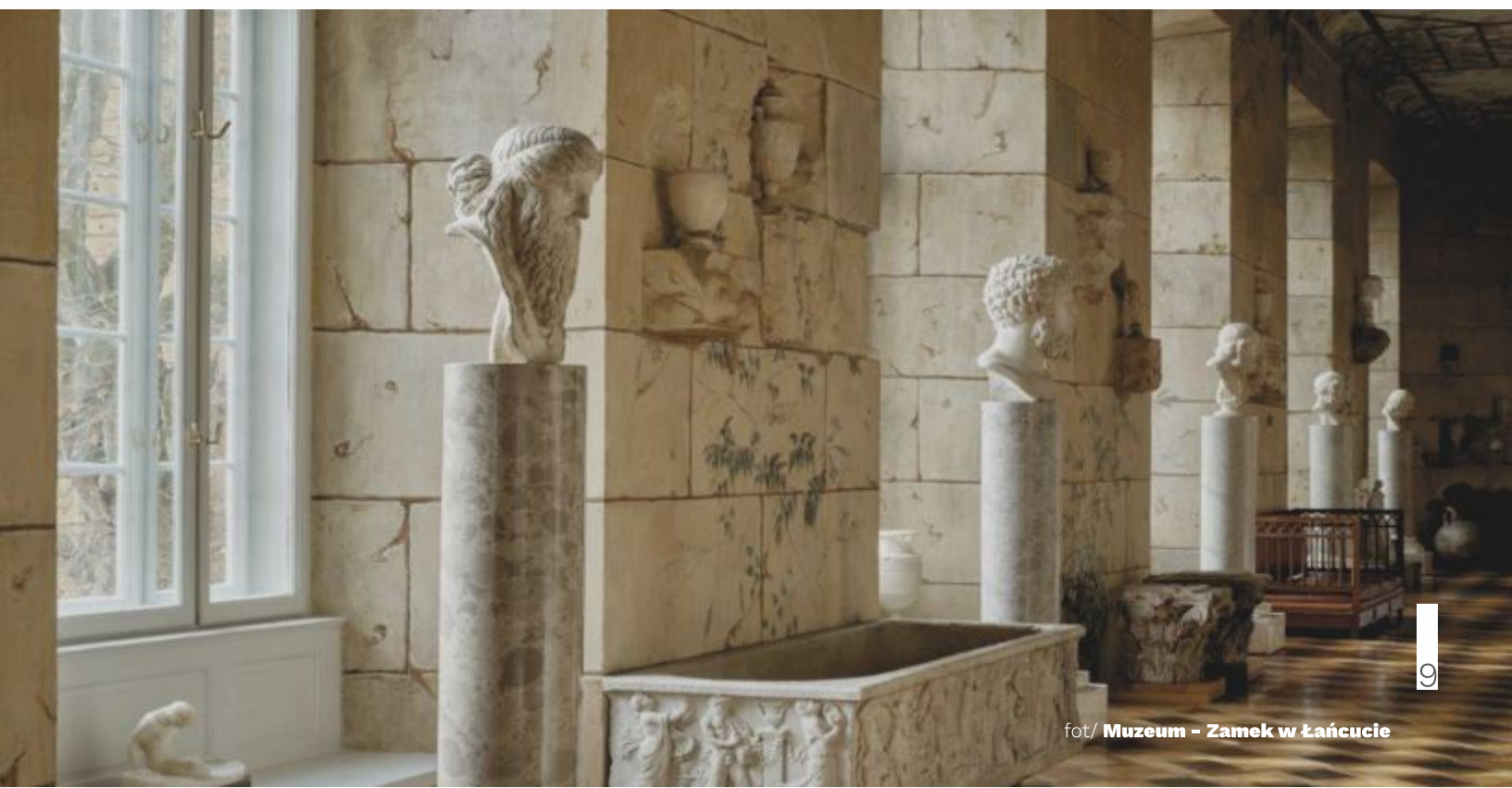

W Gabinetach w wieży południowo - wschodniej oprócz konserwacji polichromii ściennej, stolarki okiennej i drzwiowej oraz cennego polichromowanego kominka dokonano rekonstrukcji układu grafik przedstawiających malowidła Stanz Watykańskich Rafaela. Takie grafiki do 1944 roku dekorowały te pomieszczenia. Na podstawie fotografii z 1911 roku zrekonstruowano też firanę dekorującą wschodnie okno. Na suficie - oprócz reprodukcji ośmiu grafik, została umieszczona centralnie kopia obrazu Marii Cosway „Henryk Lubomirski jako serafin”. W Apartamencie Chińskim wykonano prace przy suficie, bardzo już pociemniałym i zniszczonym.

Znowu zagościły na nim lekkie chmurki na tle błękitnego nieba. Opracowano również konserwatorskie boazerie i okna na ścianie zachodniej oraz fragment eksponowanej polichromii Vincenzo Brenny. Na paradnej Klatce Schodowej usunięto niezbyt szczęśliwe przemalówki z lat 60 – tych XX wieku i przywrócono jej dawną dekorację; marmoryzowane płyty w ciepłych barwach na ścianach i iluzjonistycznie potraktowane kasetony na sklepieniach. Jednocześnie, w niedługim czasie, przeprowadzenie kompleksowych prac konserwatorskich, nawarstwiających się i w czasie i w przestrzeni, było bardzo trudnym zadaniem. Należało koordynować prace przebiegające na kilku poziomach budynku Zamku.

W pomieszczeniach pracowano równolegle w różnych technikach i technologiach. Stwarzało to wiele bardzo trudnych sytuacji i problemów, z którymi należało sobie dać radę, unikając błędów, które przekreśliłyby cały trud włożony w wykonane prace. Patrząc na ostateczny trud naszych wysiłków, można stwierdzić, że końcowy efekt przeszedł najsmielsze oczekiwania. Wnętrza łańcuckiego Zamku odzyskały swój dawny splendor. Pozorna niezauważalność przeprowadzonych w ogromnym zakresie prac konserwatorskich dobrze świadczy o służebnej roli, jaką odgrywa sztuka konserwatorska. Jej rolą jest zatrzymanie niszczącego upływu czasu, a nawet próba odwrócenia jego biegu, aby nam, współczesnym przybliżyć dawne piękno.

Projekt pt. „Ochrona i udostępnienie dziedzictwa kulturowego Ordynacji Łańcuckiej poprzez prace remontowo-konserwatorskie i cyfryzację zasobów Muzeum – Zamku w Łańcucie (OR-KA II)”, został zrealizowany dzięki wsparciu udzielonemu z funduszy norweskich i funduszy EOG, pochodzących z Islandii, Liechtensteinu i Norwegii oraz środków krajowych. Koszt projektu wynosi 18 860 176 zł w tym dofinansowanie 13 048 326,76 zł.

Ogromnym atutem realizowanego projektu remontu i konserwacji Muzeum-Zamku w Łańcucie, obejmującym głównie remont dachu, stropów i konserwację wnętrz, była możliwość uzupełnienia tego projektu o dodatkowe zakresy prac pozwalające na kompleksowe przeprowadzenie konserwacji wnętrz i ich wyposażenia.

Niejako oczywistą, była kwestia wykonania, przed konserwacją wnętrz, remontu i wymiany instalacji elektrycznej na drugim piętrze, pamiętającej czasy jej wykonania przez Potockiego na początku XX w. Dzisiejsze wymogi dla zbiorów muzealnych, dyktują konieczność instalacji również sieci "lan", a więc wszelkiej sygnalizacji przeciwpożarowej, antywłamaniowej, internetowej czy telewizji dozorowej. Przy okazji tego remontu wykorzystana została także możliwość zainstalowania systemu monitorowania parametrów klimatu i ich regulacji przez zakupione urządzenia do nawilżania i osuszania pomieszczeń. Odnowione wnętrza nie sposób było urządzać zabrudzonymi, czy uszkodzonymi sprzętami, meblami i lampami. Wykonano prace konserwatorskie przy 140 zabytkowych meblach często o unikalnej konstrukcji, tapicerowanych, wykończonych cennymi tkaninami. Zamontowany też został "system" mocowania chodników i wykładzin. Oprócz 60 lamp II piętra poddano konserwacji także 5 wspianych żyrandoli z sali balowej. Teraz nie tylko błyszczą oczyszczone girlandy kryształów i złożona konstrukcja żyrandoli, ale wymienione zostały także "zabytkowe" przewody, których stan zagrażał bezpieczeństwu.

W nowy sprzęt w postaci specjalnych regałów, wieszaków i szaf do przechowywania eksponatów wyposażone zostały również magazyny na II piętrze zamku. Dopelnieniem tak bogatego i różnorodnego programu tego projektu były zadania digitalizacji wybranych zasobów Muzeum. Wspianęte współczesne możliwości techniczne pozwalają na dokładną dokumentację, niezwykle precyzyjną inwentaryzację i rejestrację kolejnych zbiorów. Digitalizacji poddano kolekcje naczyń toaletowych i naczyń kuchennych, a następnie wykonano skanowanie drugiego piętra, co pozwoli na uzyskanie jego bardzo dokładnej inwentaryzacji. Z wykonanych skanów, dla publiczności zostanie udostępniony wirtualny spacer po konserwowanych wnętrzach oraz możliwość przeglądu kolekcji naczyń.

fot/ Muzeum – Zamek w Łańcucie

Przebudowa mostu na rzece Wisłok

wraz z rozbudową ulicy Marii Konopnickiej w Krośnie /

Całkowity koszt realizacji krosnieńskiej inwestycji to prawie 10,5 mln zł, z czego ponad 50 % pozyskano w ramach dofinansowania z Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej. Pozostała część tej kwoty pochodziła z budżetu miasta Krosna. Generalnym wykonawcą była firma Mota - Engil Central Europe S. A. Funkcję inżyniera kontraktu pełniło konsorcjum firm: ABE consulting s. c. oraz AB consulting s. c.

fot / **Urząd Miasta Krosna – archiwum**

Przedmiotem inwestycji była:

- / rozbudowa odcinka ul. Marii Konopnickiej (droga gminna o długości ok. 315 m),
- / przebudowa włączenia ul. Mostowej do ul. Konopnickiej (droga gminna o długości ok. 104 m),
- / przebudowa włączenia ul. Skrajnej do ul. Konopnickiej (droga gminna o długości ok. 92 m),
- / budowa dróg dojazdowych niepublicznych,
- / rozbiorka istniejącego mostu,
- / budowa i rozbiorka tymczasowej kładki dla pieszych,
- / budowa nowego mostu.

Konieczność rozbudowy ul. Marii Konopnickiej oraz budowy nowego mostu wynikała z przesłanek techniczno - ekonomicznych w postaci bardzo złego stanu technicznego istniejącego mostu o konstrukcji stalowej, swobodnie podpartej, trzyprzęsłowej, a także ograniczenia przejazdu przez istniejący most dla pojazdów o masie przekraczającej 5 t oraz złego stanu technicznego dojazdów do mostu. Most przeznaczony do rozbiorki oparty był na przyczółkach zlokalizowanych na brzegach rzeki oraz filarze zlokalizowanym na brzegu i w korycie rzeki. Realizacja inwestycji wymagała również m.in.: wycinki drzew i wykarczowania krzewów, regulacji i wykonania umocnienia brzegów rzeki Wisłok (lewego i prawego), przebudowy sieci uzbrojenia terenu (teletechnika, elektroenergetyka, oświetlenie uliczne, wodociągi, kanalizacja sanitarna), budowy kanalizacji do przeprowadzenia wodociągu metodą przewiertu, budowy kanalizacji i sieci teletechnicznej, budowy przepustów oraz budowy ekranów akustycznych w pobliżu budynku mieszkalnego.

Założenia projektowe dotyczące rozbudowy:

1. ulicy Konopnickiej:

/ droga klasy – L,
/ długość projektowanego odcinka – 315,00 m,
/ szerokości użytkowe: jezdnia 2 x 3,50 m,
chodniki 2,00 m, ścieżki rowerowe 2,50 m,
/ spadki poprzeczne: 2% na jezdni,
3% na chodniku.

2. ulicy Mostowej:

/ droga klasy – D,
/ długość projektowanego odcinka – 10,004 m,
/ kategoria ruchu – KR 1,
/ szerokości użytkowe: jezdnia 2 x 2,50 m,
ścieżka rowerowa 2,50 m – z możliwością
korzystania przez pieszych.

3. ulicy Skrajnej:

/ droga klasy – D,
/ długość projektowanego odcinka – 104,00 m,
/ kategoria ruchu – KR 1,
/ szerokości użytkowe: jezdnia 2 x 1,50 m
z poszerzeniem umożliwiającym mijanie,
ścieżka rowerowa 2,50 m – z możliwością
korzystania przez pieszych.

Do przebudowy mostu przyjęto założenia techniczne:

/ klasa obiektu mostowego A wg PN-85/S-10030,
/ posadowienie bezpośrednie na ławach fundamentowych,
/ kąt skrzyżowania obiektu z przeszkodą – 60°,
/ rozpiętości teoretyczne – 32,00 + 44,00 m,
/ szerokości użytkowe: jezdnia 2 x 3,50 m,
obustronne ścieżki rowerowe o szerokości 2,50 m z możliwością korzystania z niej przez pieszych,
/ szerokość całkowita pomostu – 14,40 m,
/ spadki poprzeczne: 2% na jezdni, 3% na chodniku,
/ spadek podłużny – 0-3%,
/ konstrukcja przęsła – sprężona, kablobetonowa, dwudźwigarowa,
/ konstrukcja filara – słupowa,
/ konstrukcja przyczółków – pełnościenne, monolityczne,
/ wysokość konstrukcyjna przęsła – 2,05 m,
/ beton dźwigarów i płyty pomostu – C35/45,
/ nawierzchnia na obiekcie: jezdnia – warstwa ścieralna z AC 11 S o grubości 4,00 cm, warstwa wiążąca z AC 16 W o grubości 5,00 cm, chodnik z emulsji asfaltowej i kruszywa łamanego grubości min. 6,00 mm.

Do wykonania obiektu mostowego zastosowano materiały i technologie:

a) fundamenty, przyczółki, płyty przejściowe: beton C25/30 – wytrzymałość na ściskanie $R_b=17,30$ MPa,
b) słupy filarów: beton C35/45 – wytrzymałość na ściskanie $R_b=26,00$ MPa,
c) przęsła: beton C35/45 – wytrzymałość na ściskanie $R_b=26,00$ MPa,
d) stal zbrojeniowa: klasy AIIIIN gat. B500SP – wytrzymałość obliczeniowa $R_s=375,00$ MPa,
e) krawężniki na moście: kamienne 20 x 20 cm,
f) stal sprężająca (kable): sploty 24x15,7 klasy 1860, wytrzymałość charakterystyczna $R_s=1860$ MPa, $E=195$ GPa.

fot / **Urząd Miasta Krosna - archiwum**

fot / **Urząd Miasta Krosna - archiwum**

Do odprowadzania wód opadowych i roztopowych z obiektu mostowego zaprojektowano kolektory zbiorcze, umieszczone pod płytą pomostu i sprowadzające ścieki do projektowanej kanalizacji deszczowej po obu stronach rzeki. Na odcinku od km 136+909,60 do km 137+151,40 rzeki Wisłok zaprojektowano obustronną regulację i umocnienie brzegów rzeki. Przyjęta szerokość regulacyjna to 20 m na poziomie miarodajnej dla regulacji średniej rocznej wody. Umocnienie brzegów rzeki zostało wykonane w postaci opaski faszynowo-kamiennej z koroną z bruku w płótkach o szerokości 2,00 m. Wzniesienie korony opaski nad poziom wody średniej rocznej wynosi 0,50 m. Nad koroną opaski, wyregulowane brzegi o nachyleniu 1:2, zostały umocnione przy pomocy prefabrykowanych płyt betonowych typu JOMB ułożonych na podsypce cementowo-piaskowej i geowłókninie. Zakończenia umocnienia zabezpieczono „wrzynkami” z kamienia o szerokości 2,00 m. W celu przeprowadzenia ścieków w rowach przez nasypy drogowe zaprojektowano przepusty. Przepusty zostały dobrane tak, by spełniały wymagania obowiązujących przepisów i przeprowadzały należytą ilość ścieków. W węzłach na połączeniach sieci wodociągowych zaprojektowano połączenia kołnierzowe do rur PE/PVC na ciśnienie PN16, zabezpieczone przed przesunięciem oraz zasuwy klinowe kołnierzowe miękko uszczelnione typ E2 DN150.

W miejscach przejścia wodociągu pod drogą, na wodociągach zaprojektowano rury ochronne PE100 SDR17 o średnicach ϕ 280 mm. Zgodnie z wydanymi warunkami, rurociągi poprowadzono na głębokości około 1,5 m. Rury PE przewodowe wodociągowe połączono przez zgrzewanie doczołowe powyżej średnicy ϕ 63 mm, natomiast poniżej poprzez zgrzewanie elektrooporowe. Zgodnie z warunkami technicznymi zasilanie oświetlenia wykonano z istniejącej linii napowietrznej. Linia poprowadzona została przewodem izolowanym As XSn 4x70+35 mm². Miejscem dostarczania energii elektrycznej są zaciski prądowe na słupie linii nN nr 23/796/1. Wszystkie obwody wykonano kablami YAKY 4x35 mm² – 1kV. Budowa nowego mostu na ul. M. Konopnickiej i wiążąca się z tym rozbudowa dróg i skrzyżowań wokół niego, wymagała doprecyzowania planów technicznych, a przede wszystkim poświęcenia zespołu i szybkiego reagowania na występujące już w trakcie prowadzenia robót, nieprzewidziane sytuacje. Przebudowa pobliskich dróg i budowa nowego mostu w znacznym stopniu poprawiła ruch komunikacyjny mieszkańców dzielnicy Białobrzegi w Krosnie, jak również usprawniła i rozładowała powstające zatory w godzinach szczytu na ul. Krakowskiej oraz odciążała ruch na Rondzie Solidarności.

PRZYRODNICZO - MEDYCZNE

Centrum Badań Innowacyjnych Uniwersytetu Rzeszowskiego /

Przyrodniczo – Medyczne Centrum Badań Innowacyjnych powstało w latach 2012-2014 w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2007-2013. Przyrodniczo – Medyczne Centrum Badań Innowacyjnych to dwa wolnostojące budynki o zwartych bryłach.

Budynek I w swojej centralnej części został przekryty atrium z przeszklonym dachem na poziomie drugiej kondygnacji. Kształt bryły budynku wykształcono poprzez obrót i przesunięcie każdej z kondygnacji. Dzięki wytworzeniu swoistych „leżących na sobie plastrów” uzyskano interesującą formę o horyzontalnym rysunku elewacji, równoważącym dość dużą wysokość obiektu. O stopniu skomplikowania budowy obiektu niech świadczy fakt, że niektóre nawisy mają nawet do 15 m długości.

Budynek II ukształtowany został na rzucie formy wydłużonej w kierunku wschód – zachód. Również w przypadku tego obiektu zastosowano przesunięcia poszczególnych pięter względem siebie w celu dodatkowego podkreślenia horyzontalności formy.

Powierzchnia użytkowa budynku I - **9881,50 m²**.
Powierzchnia użytkowa budynku II - **3050,28 m²**.

Wysokość budynku II - **12,90 m npt.**
Wymiary budynku I (długość x szerokość) - **55,69 x 46,89 m.**
Wymiary budynku II (długość x szerokość) - **73,98 x 19,23 m.**

Obiekty wykonano w technologii żelbetowej - monolitycznej, jednakże z uwagi na występowanie w obrębie budynków elementów takich jak przeszklone przekrycie atrium w budynku I czy zadaszenie nad stropodachem budynku II, konieczne było wykonanie także stalowych układów konstrukcyjnych.

Układ konstrukcyjny w zakresie konstrukcji żelbetowych to układ słupowo – ścianowy, gdzie ściany, które nie posiadają bezpośredniego oparcia na płycie dennej pracują jako belki – ściany tzw. tarcze.

W skład Centrum wchodzi 17 laboratoriów i 64 specjalistycznych pracowni, które stworzono głównie dla potrzeb Wydziału Medycznego. Umożliwiają one Uniwersytetowi m.in. rozwój nowych technologii z zakresu mikroelektroniki oraz biologii molekularnej dla profilaktyki i rehabilitacji chorób układu krążenia, nerwowego i ruchu.

fot / **Monika Harczuk - Dołba**

fot / **Monika Harczuk - Dołba**

INWESTYCJE W GMINIE BIAŁOBRZEGI /

Przedmiotem jednej z inwestycji zaplanowanych na rok 2016 jest utworzenie ośrodka wsparcia dla osób starszych w Korniaktowie Południowym, w gminie Białobrzegi, świadczącego opiekę dzienną w zakresie usług socjalnych, edukacyjnych, kulturalno-oświatowych, aktywności ruchowej lub kinezyterapii, sportowo-rekreacyjnej, aktywizującej społecznie oraz terapii zajęciowej. Budynek ośrodka wsparcia będzie przeznaczony do świadczenia opieki dziennej dla maksimum 30 osób, przy maksymalnej liczbie zatrudnionych wynoszącej 10 osób.

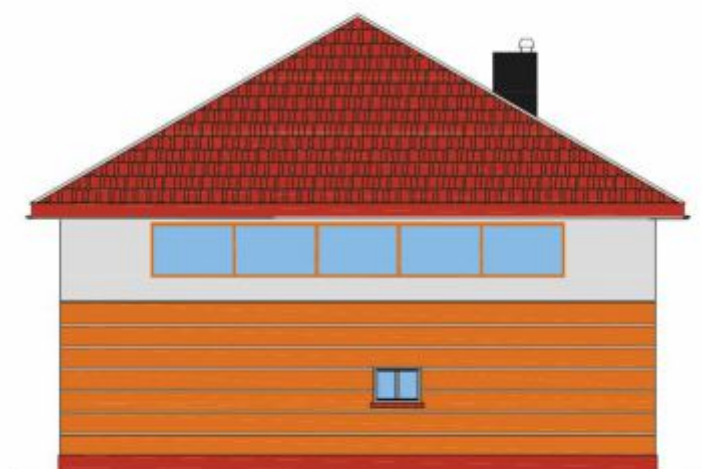
Budynek zaprojektowano jako wolnostojący, dwukondygnacyjny (przy czym tylko parter będzie stanowił kondygnację użytkową), o powierzchni zabudowy zajmującej 675,01 m² i powierzchni użytkowej (bez tarasu zewnętrznego) wynoszącej 546,01 m². Kondygnacja poddasza stanowi przestrzeń nieużytkową. Rzut obiektu na planie krzyża złożonego z dwóch przystających prostokątów, z poszerzeniem części środkowej. Dach zaprojektowano jako tradycyjny, pokryty blachodachówką. Zastosowano naturalne materiały wykończenia elewacji: tynk akrylowy typu baranek barwiony w masie, okładziny ceramiczne, podbitka z naturalnego drewna, detale z okładzin ceramicznych oraz drewniane. Fundamenty zaprojektowano jako żelbetowe, składające się z ław prostokątnych o wymiarach 60 x 40 cm, zbrojonych prętami ϕ 14. W części ławy fundamentowej zastosowano fundament w postaci stopy fundamentowej zintegrowanej z ławami. Ściany parteru i poddasza, zarówno zewnętrzne, jak i wewnętrzne nośne zaprojektowano z pustaków ceramicznych poryzowanych o grubości 30 cm, a działowe o grubości 12 cm. W budynku przewidziano dach główny w układzie płatwiowo – kleszczowym. Pozostałe elementy zaprojektowano jako tradycyjną więźbę dachową w układzie jętkowym podwójnym.

Poza wykonaniem powyższego obiektu zostaną zrealizowane prace związane z zagospodarowaniem terenu, polegające na budowie i montażu: wjazdu z przepustem drogowym, utwardzenia pod dojazd i miejsc parkingowych, ciągów pieszo-komunikacyjnych, zadaszonych miejsca na odpady stałe, dołów chłonnych, montażu małej architektury infrastruktury towarzyszącej (przyłącza wody i kanalizacji, przyłącza gazu, oraz instalacji wewnętrznych).

ELEWACJA POŁUDNIOWA

ELEWACJA PÓŁNOCNA

Kolejną inwestycją z terenu gminy Białobrzegi jest budynek Fitness Parku na terenie Centrum Sportowo-Rekreacyjnego w Białobrzegach. Koszt tej inwestycji w całości pokryty zostanie z budżetu gminy i wyniesie ponad 2,3 mln złotych. Przewidywany termin zakończenia inwestycji do 31 sierpnia 2017 r. Głównym celem tej inwestycji jest poszerzenie oferty istniejącego Centrum Sportowo-Rekreacyjnego w Białobrzegach tak, aby dzięki rozbudowie mogło funkcjonować całorocznie. Oddanie do użytku tego budynku we wrześniu 2017 roku pozwoli mieszkańcom gminy oraz osobom spoza jej obszaru na korzystanie z bardzo szerokiej oferty aktywnego spędzania wolnego czasu. Budynek Fitness Parku to obiekt wolnostojący, dwukondygnacyjny, przeznaczony na cele rekreacyjne.

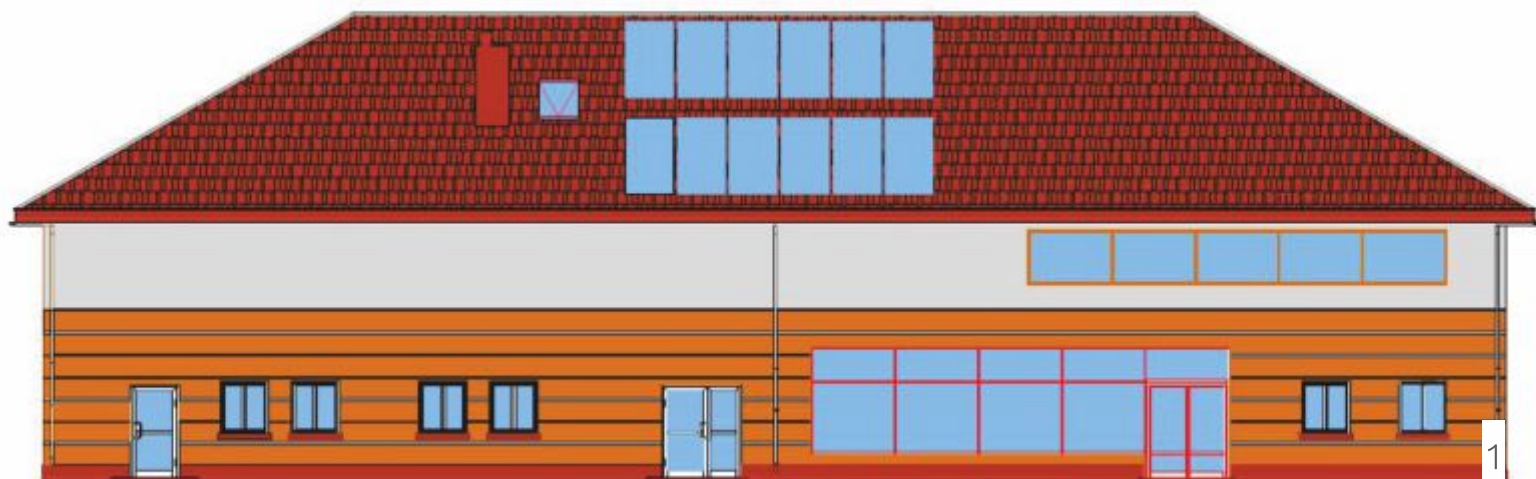
Bryłę budynku, opartą na rzucie prostokąta przekrywa czterospadowy dach o konstrukcji drewnianej i kącie nachylenia połaci wynoszącym 30°. Całkowita powierzchnia zabudowy wynosić będzie 463,02 m², powierzchnia użytkowa 722,27 m², kubatura 2862,74 m³. Przedmiotowy budynek oparty został na kształcie prostokąta o wymiarach 33,12 x 13,98 m. Budynek zaprojektowany został w technologii tradycyjnej, z wykorzystaniem materiałów dopuszczonych do obrotu, posiadających atesty do stosowania w budownictwie powszechnym. Grubość zaprojektowanych ścian fundamentowych to 38,00 cm, a zewnętrznych i wewnętrznych nośnych – 24,00 cm.

Ściany wewnętrzne działowe zaprojektowano z bloczków betonu komórkowego o grubości 12,00 cm. Nad parterem oraz piętrem zastosowano strop gęstożebrowy na belkach sprężonych. Na całości obiektu zaprojektowano strop podwieszany zamocowany do pasów dolnych wiązarów.

W budynku będą znajdowały się m.in. następujące pomieszczenia:

1. Kort do squash'a.
2. Strefa SPA/Wellness, w tym: sauna fińska, łaźnia parowa AROMA, łaźnia ziołowa, ścieżka wrażeń, natryski ślimakowe, pomieszczenie do wypoczynku.
3. Punkt gastronomiczny wraz salą konsumpcyjną.
4. Sala do sztuk walki i fitness.
5. Siłownia.

WIDOK ZACHODNIA

NOWY ZAKŁAD

Safran Transmission Systems Poland /

Safran Transmission Systems Poland w styczniu 2016 r. rozpoczął w Sędziszowie Małopolskim budowę drugiego swojego zakładu produkcyjnego. W obiekcie, który zostanie oddany do użytku w kwietniu 2017 r. wytwarzane będą komponenty najnowocześniejszych silników lotniczych do samolotów Boeing i Airbus.

Nowy zakład powstanie w sąsiedztwie drogi krajowej nr 94 oraz ulicy Południowej i jest oddalony o ok. 3 km od istniejącej fabryki Safran Transmission Systems Poland, działającej w Sędziszowie Małopolskim od 15 lat. Nowy obiekt składa się z: hali głównej, budynku socjalno-biurowego i budynku technicznego.

fot / Archiwum Safran

Hala główna to jednokondygnacyjny budynek przeznaczony pod produkcję. Powierzchnia użytkowa części głównej wyniesie około 5700 m² a wysokość w świetle 8,5 m. Pokrycie dachu zostało wykonane z blachy trapezowej, a obudowa ścian z płyt warstwowych.

Budynek socjalno-biurowy zlokalizowany w zachodniej części działki, od strony ul. Południowej, to obiekt dwukondygnacyjny, w którym mieścić się będą biura, sale konferencyjne, a także szatnie i stołówki z pełnym zapleczem. Konstrukcja budynku jest żelbetowa, ściany wewnętrzne murowane oraz z płyt gipsowo - kartonowych. W północno-zachodnim rogu zaprojektowano fasadę szklaną. Obiekt zostanie wyposażony w windę dla niepełnosprawnych. Budynek techniczny znajduje się w części południowej. To jednokondygnacyjny obiekt, który pomieści stację trafo oraz rozdzielnię główną, a także oczyszczalnię ścieków, kotłownię, magazyn chemiczny, część ogólnomagazynową i biura techniczne. Powierzchnia użytkowa budynku technicznego wynosi ok. 1190 m². Budynek wykonany w konstrukcji żelbetowej, ściany wewnętrzne murowane oraz z płyt gipsowo - kartonowych.

Na potrzeby konstrukcji żelbetowej zużyto 3200 m³ betonu oraz 280 ton stali zbrojeniowej, natomiast do wykonania konstrukcji stalowej posłużyło 360 ton stali. Prace budowlane zostaną zakończone w pierwszym kwartale 2017 r., otwarcie obiektu zaplanowano na kwiecień 2017 r. i wtedy też zostanie uruchomiona produkcja.

W nowym zakładzie pracę podejmie ok. 100 osób, a w perspektywie kilku kolejnych lat zatrudnienie wzrośnie do ponad 300 osób.

fot / Archiwum Safran

East A4 Logistic Park /

Inwestor / **East A4 Logistic Park.**
Projektant / **EastWave Design sp. z o. o.**
Wykonawca / **Trasko Invest.**

Nowoczesne centrum logistyczne wzniesione zostało w miejscowości Młyny, w gminie Radymno, w powiecie jarosławskim, przy węźle komunikacyjnym Korczowa wchodzącym w skład autostrady A4. Obejmuje powierzchnię około 12 ha. Inwestor uzyskał pozwolenie na budowę trzech hal magazynowych wraz z obiektami towarzyszącymi i infrastrukturą w 2013 r. Wszystkie trzy budynki zaprojektowano jako typowe magazyny wysokiego składowania ze strefami dokowymi załadunkowo-wyładunkowymi pod wynajem. W każdym z budynków przewidziano powierzchnie biurowe i socjalne, powiązane technologicznie z funkcją magazynową. Wszystkie budynki wyposażono w rampy dokowe i wjazdy na poziom „zero”, z pełnym wyposażeniem od strony placów manewrowych. Składowanie przewidziano na standardowych regałach wysokiego składowania do 6 poziomów. Szkielet składa się z systemu dźwigarów kratowych na słupach prefabrykowanych żelbetonowych, płatwi kratowych stalowych z poszyciem z blachy trapezowej, posadowionych na stopach fundamentowych żelbetonowych. Maksymalna wysokość hal w kalenicy to 12,42 m.

Ściany budynków wykonane zostały z paneli stalowych warstwowych z wypełnieniem z poliuretanu o grubości 14 cm w układzie poziomym. Ściany działowe wydzielenia pożarowego REI 240 powstały z bloczków silikatowych o grubości 24 cm. Na dachu zaprojektowano panele fotowoltaiczne oraz klapy dymowe systemu oddymiania, które służą także jako doświetlenie hali. Żelbetowa posadzka zbrojona włóknami stalowymi zawiera wierzchnią warstwę utwardzoną aplikatorem kwarcowym.

Obiekty wyposażone są w następujące instalacje:

- / wodociągową,
- / kanalizacji sanitarnej i deszczowej,
- / grzewczą,
- / wentylacji,
- / hydrantową,
- / tryskaczową,
- / oświetlenia podstawowego i awaryjnego,
- / gazu ziemnego LPG,
- / zasilania elektrycznego z rozdziałem energii,
- / uziemienia,
- / odgromową,
- / teletechniczną.

Budynek 1

Halę wysokiego składowania zaprojektowano w konstrukcji mieszanej żelbetowo-stalowej, jako trójnawową, parterową, dwuspadową o rozpiętości w osiach słupów ram 54,70 m. Podstawowa siatka słupów to 12,00 m x 18,00 m. Powierzchnia użytkowa budynku wynosi 8474 m². W skrajnym przęśle na całej szerokości hali zaprojektowano drugą kondygnację z przeznaczeniem socjalno-biurowym. Budynek został przekazany do użytku w maju 2015 r.

Budynek 2

Halę wysokiego składowania, zaprojektowaną w konstrukcji mieszanej żelbetowo-stalowej, jako pięcionawową, parterową, sześciospadkową o rozpiętości w osiach słupów ram 120,70 m. Podstawowa siatka słupów to 12,00 m x 24,00 m. Powierzchnia użytkowa wynosi 27540 m².

Budynek 3

Halę wysokiego składowania, zaprojektowaną w konstrukcji mieszanej żelbetowo-stalowej, jako trójnawową, parterową, czterosпадkową o rozpiętości w osiach słupów ram 72,70 m. Podstawowa siatka słupów to 12,00 m x 24,00 m. Powierzchnia użytkowa 13886 m². Cały teren parku magazynowego będzie ogrodzony i strzeżony. Na terenie przewidziano m.in. 275 miejsc parkingowych dla samochodów osobowych oraz 20 miejsc parkingowych dla samochodów ciężarowych, budynek portierni głównej, trzy budynki trafostacji, budynek pompowni ze zbiornikiem wody pożarowej i rozdzielnią elektryczną, zbiornik retencyjny oraz punkt odprawy celnej.

Ostony przeciwsłoneczne

wytwarzające prąd /

Zalety osłon z fotowoltaiką *

bezpłatna energia elektryczna

stabilna konstrukcja, nowoczesny design

niestandardowe zastosowanie

generowanie oszczędności

możliwość zdalnego wglądu w pracę systemu

bez konieczności odśnieżania

dzięki zastosowaniu cienkiego szkła fasady
stają się lżejsze i wytrzymalsze na zabrudzenia

Ostony fotowoltaiczne zamontowane na budynku mogą stanowić nie tylko jego ozdobę i ochronę przed promieniowaniem słonecznym, ale również generować energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii.

Ostony przeciwsłoneczne to bardzo ważny element architektury, skupiający w sobie ogromny potencjał kreowania wizerunku zewnętrznego budynku oraz estetyki wewnątrz, jak również pełniący kluczowe funkcje w kształtowaniu warunków środowiska wewnętrznego obiektu oraz jego energooszczędności. Do czasu opracowania systemu ML Lamela, funkcje klasycznych osłon przeciwsłonecznych ograniczały się do zmniejszenia niepożądanych zysków ciepła w budynkach i ochrony pomieszczeń przed nadmiernym nasławieniem promieniami słonecznymi. Innowacyjne systemy stałych i ruchomych osłon przeciwsłonecznych ML Lamela 380F i 429F, poprzez zastąpienie klasycznych np. aluminiowych lameli modułami fotowoltaicznymi, są również źródłem czystej energii odnawialnej, przez co kreują zupełnie nową funkcję pochłaniania energii promieniowania słonecznego i jej konwersji na energię elektryczną. W systemach ML Lamela lamele fotowoltaiczne mocowane są do zaprojektowanej na potrzeby systemu konstrukcji, której bazą jest ruszt z profili aluminiowych. Kształt wszystkich profili bazuje na przekroju prostokątnym z wyoblonymi krawędziami.

Elementami nośnymi są aluminiowe słupy kotwione za pomocą wsporników bezpośrednio do ściany budynku lub do konstrukcji fasad słupowo – ryglowych. Pomiędzy słupami rozpięte są poziome profile aluminiowe stanowiące podstawę montażową lameli fotowoltaicznych. Lamele zamocowane są do poziomych profili za pomocą wsporników aluminiowych wykonanych metodą tłoczenia. Systemy stałych osłon przeciwsłonecznych ML Lamela umożliwiają manualną regulację kąta ustawienia lameli co 10°. W systemach ruchomych, zintegrowane w słupach nośnych siłowniki i układy przeniesienia napędu umożliwiają płynną regulację kąta nachylenia lameli. Za pomocą opcjonalnego zastosowania zespołu czujników (temperatury, natężenia światła, GPS, prędkości wiatru) stanowiących stację pogodową oraz odpowiednio zaprogramowanego sterownika logicznego (PLC) zmiana kąta nachylenia lamel może odbywać się w sposób automatyczny.

Stosowane w lamelach ogniwa fotowoltaiczne I generacji (krzemowe poli- i monokrystaliczne, w tym typu back-contact) jak również ogniwa II generacji (cienkowarstwowe) o różnym stopniu transparentności i bogatej gamie kolorystycznej pozwalają zrealizować najbardziej wyszukane idee architektów. Zastosowane w budynkach realizujących ideę „szklanych domów” tworzą spójny ich wizerunek podkreślają wyjątkowy charakter. W każdym przypadku, będąc źródłem czystej energii odnawialnej, w znacznie większym stopniu niż klasyczne systemy osłon przeciwsłonecznych wpływają na energooszczędność budynków, co w procesie ich certyfikacji prowadzonej np. wg standardów BREEAM® i LEED® sprawia, iż uzyskują one wyższe oceny. Właściwości użytkowe i architektoniczne pozwalają już dziś uznać systemy osłon przeciwsłonecznych ML Lamela za niezbędny element architektury budynków.

Hala sportowa

**z zapleczem sanitarnym przy
Zespole Szkół Technicznych
w Łańcucie /**

/ powierzchnia zabudowy: 1 644,30 m²,

/ powierzchnia użytkowa: 2 093,53 m²,

/ kubatura: 19 100,00 m³,

/ wysokość budynku: 14 m,

/ liczba kondygnacji: 3

/ boiska pełnowymiarowe: piłka ręczna,
koszykówka, siatkówka,

/ boiska treningowe: koszykówka - 2,
siatkówka - 2,

/ sala gimnastyczna (siłownia, fitness) na
poddaszu,

/ trybuny: 192 miejsc.

W trakcie wakacji, przez Zarząd Powiatu Łańcuckiego podpisane zostało porozumienie o dofinansowanie zadania pn. „Budowa hali sportowej w Zespole Szkół Technicznych w Łańcucie”. Inwestycja zostanie objęta wsparciem finansowym w ramach projektu „Dostosowanie infrastruktury edukacyjnej Powiatu Łańcuckiego do potrzeb kształcenia zawodowego”, realizowanego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020. Hala sportowa zostanie usytuowana na terenie boisk szkolnych ZST w Łańcucie, wzdłuż ulicy Kwiatowej. Budynek hali sportowej pomieści pełnowymiarowe boisko do piłki ręcznej, 3 boiska treningowe do siatkówki, salę fitness, siłownię oraz pełne zaplecze socjalne i sportowe. Dla kibiców zostanie przygotowanych około 150 miejsc na rozkładanych trybunach. Łączna kubatura budynku wyniesie 19100 m³, powierzchnia zabudowy 1644,30 m². Budynek będzie dostosowany dla osób niepełnosprawnych. Wartość inwestycji bez wyposażenia sportowego to 6 800 000 zł. We wrześniu 2016 r. ruszyły prace związane z wyłonieniem wykonawcy obiektu. Budowa nowej, pełnowymiarowej hali sportowej jest inwestycją długo oczekiwaną przez środowisko szkół ponadgimnazjalnych Powiatu Łańcuckiego. Dzięki niej w godzinach popołudniowych będą mogły odbywać się zajęcia sportowe w ramach lekcji wychowania fizycznego dla szkół ponadgimnazjalnych. Po południu swoje pasje sportowe będą rozwijać członkowie sekcji sportowych.

fot / **BR Pracownia Architektoniczna**

Salon marki Harley-Davidson w Rzeszowie /

Przedmiotem inwestycji jest projekt salonu motocyklowego wraz z zabudową na działce nr 5934/54 obr. 222 w Rzeszowie, w rejonie ul. Ludwika Chmury.

Projektowany dojazd z placem manewrowym, parkingi dla samochodów osobowych oraz ukształtowanie terenu dopasowano sytuacyjnie i wysokościowo do sąsiadującego terenu na granicy inwestycji oraz do projektowanego obiektu. Projektowany salon motocyklowy powiązany jest komunikacyjnie z drogą położoną na działce o nr ewid. 5934/62 poprzez projektowany zjazd. Drogę dojazdową zaprojektowano o szerokości 5 m, natomiast przejazd wzdłuż budynku o szerokości 3 m, zakończony został placem manewrowym o wymiarach 17 m x 28,6 ± 29,7 m. Na placu manewrowym istnieje możliwość parkowania samochodów osobowych. Za budynkiem zaprojektowano przejście o szerokości 1,8 m i spadku poprzecznym od budynku 2%. Wokół budynku zaprojektowano odbiór o szerokości 1 m od strony drogi dojazdowej, natomiast na pozostałej części budynku 0,5 m. Dla celów pożarowych zaprojektowano plac manewrowy o wymiarach 20 x 20 m po stronie północnej drogi dojazdowej, której szerokość wynosi 5 m.

Na dachach zaprojektowano tarasy wykończone deskami kompozytowymi oraz żwirem ozdobnym. Ściany zewnętrzne wykończone będą tynkami w technologii lekkiej - mokrej i aplikacjami dekoracyjnymi. Cokoł wykończony zostanie tynkiem mozaikowym lub płytkami gresowymi. Zaprojektowano fasadę aluminiową. Okna i stolarka drzwiowa wykonane będą z aluminium.

Powierzchnia użytkowa obiektu / **1148,58 m²**

Powierzchnia zabudowy / **737,55 m²**

Kubatura / **7314,40 m³**

Zaprojektowano wykonanie fundamentów obiektu w postaci ław fundamentowych o grubości 40 cm, szerokości 60/80/100 cm oraz stóp fundamentowych o wymiarach 50x120x450 cm; 60x200x350 cm; 60x200x200 cm; 60x180x250 cm; 50x230x200 cm; 60x250x250 cm.

Oddziaływania pionowe przekazywane są przez pionową konstrukcję nośną, którą stanowią słupy, rdzenie, belki i ściany żelbetowe monolityczne.

Taras zlokalizowany na II piętrze w bezpośrednim sąsiedztwie sali szkoleniowej wykończony zostanie deskami kompozytowymi.

Pozostałe tarasy zostaną wykończone żwirem ozdobnym. Wody z tarasów odprowadzone będą na teren.

Zaprojektowano mechaniczną wentylację nawiewno-wyiewną w salonie, serwisie i części biurowej oraz wyciągową części magazynowej, pomieszczeń socjalnych i sanitarnych w oparciu o osiowe wentylatorki tzw. łazienkowe.

W części salonów projektuje się centrale wentylacyjne z odzyskiem ciepła na wymienniku krzyżowym. Nawiew powietrza do części ekspozycyjnej odbywał się będzie za pomocą dysz dalekiego zasięgu, a wywiew za pomocą wywiewników perforowanych umieszczonych pod sufitem centralnie na środku poszczególnych pomieszczeń.

W części serwisowej projektuje się centralę wentylacyjną, w której jako formę odzysku ciepła przyjęto komorę recyrkulacyjną pracującą z udziałem 30% powietrza świeżego (co ma zapewnić minimum higieniczne).

fot / **Andrzej Depa – ARCHi Pracownia Architektoniczna**

Projektowany obiekt będzie obiektem trzykondygnacyjnym, niepodpiwniczonym. Budynek posiadać będzie dwa wejścia od strony zachodniej, jedno wejście od strony południowej oraz jedno wejście od strony wschodniej. Wokół budynku zaprojektowano pas odbojowy o szerokości 0,5 m, natomiast od strony drogi dojazdowej o szerokości 1 m. Budynek wzniesiony będzie w technologii tradycyjnej na fundamencie żelbetowym. Poziom posadowienia posadzki wynosi 232,40 m n.p.m.

Wysokość budynku w najwyższym miejscu wynosi 10,92 m mierząc od poziomu terenu przy wejściu. Budynek w rzucie posiada wymiary 34,665 x 23,55 m. W narożniku południowo-zachodnim przewidziano niezależny element ozdobny wykonany ze stali kortenowskiej. Projektowany obiekt będzie pełnił funkcję salonu motocyklowego z wydzielaniem dla dwóch marek. Na parterze oprócz salonu ekspozycyjnego przewidziano serwis motocyklowy. Pierwsze piętro pełnić będzie funkcję biurowo – magazynową. W osiach 4-5 przewidziano antresolę nad salonem. Na drugim piętrze przewidziano salę szkoleniową z zapleczem socjalnym i kotłownią.

Ściany murowane z betonu komórkowego solbet kl. 700 z rdzeniami. Jako warstwę izolacyjną ścian zewnętrznych przewiduje się 15 cm styropianu EPS 70. Ścianę drugiego piętra w osi 6 docieplono warstwą 20 cm styropianu EPS 70. Ściany wewnętrzne działowe zaprojektowano jako gipsowo-kartonowe. Stropy zaprojektowano jako żelbetowe monolityczne o grubości 25/20/16 cm. Komunikację wewnątrz budynku zapewniają monolityczne schody płytowe dwubiegowe o grubości 16/18 cm. Minimalna wysokość balustrad to 110 cm. Całość budynku po dociepleniu styropianem EPS 70 o grubości 15 cm zostanie wykończona tynkami w technologii lekkiej - mokrej i aplikacjami dekoracyjnymi. Cokoły wokół budynku po dociepleniu wykończone będą tynkiem mozaikowym lub płytkami gresowymi. Wokół budynku projektuje się pas odbojowy z kostki betonowej. Ściany wewnętrzne wykończone będą tynkami tradycyjnymi cementowo-wapiennymi kl. III.

Dla zapewnienia komfortu w pomieszczeniach biurowych zaprojektowano podwieszaną centralę wentylacyjną nawiewno-wyiewną z odzyskiem ciepła na wymienniku krzyżowym.

W pomieszczeniach magazynowych, socjalnych i toaletach przyjęto nawiew powietrza poprzez otwory w drzwiach i wywiew za pomocą osiowych wentylatorów łazienkowych. Na wygląd całego budynku wpływają zastosowane materiały - beton, stal corten oraz szkło. Charakterystycznym elementem będzie pylon w południowo-zachodnim narożniku, wykonany ze stali corten. Element ten swoim kształtem ma nawiązywać do silnika Harley'a. Obiekt został zaprojektowany przez zespół projektowy Pracowni Projektowej Archi Andrzeja Depy z Rzeszowa. Zakończenie inwestycji planowane jest na grudzień 2016 r.

Z ŻYCIA IZBY

Budowa Roku Podkarpacia 2015

W dniu 5 października 2016r., o godzinie 10:00 w sali audytoryjnej im. ppłk. Łukasza Cieplińskiego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie przy al. Ł. Cieplińskiego 4 odbyła się Gala Finałowa Konkursu Budowa Roku Podkarpacia 2015.

Konkurs Budowa Roku Podkarpacia 2015 oraz podsumowująca go Gala Finałowa, są wynikiem wspólnej pracy Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z zespołem organizacji i stowarzyszeń naukowo-technicznych związanych z budownictwem, działających na Podkarpaciu, w tym: Podkarpackiej Okręgowej Izby Architektów RP, Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa Oddział w Rzeszowie, Stowarzyszenia Architektów Polskich Oddział Rzeszów, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji RP Oddział w Rzeszowie, Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych Oddział w Rzeszowie, oraz Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej Oddział Rzeszowsko-Lubelski. W tegorocznej uroczystości uczestniczyła Pani Ewa Leniart - wojewoda podkarpacki oraz Pan Lesław Majkut - sekretarz województwa podkarpackiego, z rąk których laureaci konkursu odbierali nagrody, oraz wielu innych zaproszonych gości. Nagrody i wyróżnienia dla najlepszych obiektów wręczone zostały w czterech branżach: architektonicznej, konstrukcyjnej, sanitarnej oraz drogowej i kolejowej łącznie. W tym miejscu pragniemy złożyć gratulacje wszystkim uczestnikom konkursu, a w szczególności jego laureatom, życząc jednocześnie sukcesów oraz powodzenia zarówno w dalszej pracy zawodowej jak i w życiu prywatnym.

fot / Anna Olech

fot / Anna Olech

Zespół Samopomocy Koleżeńskiej w PDK OIIB

Przypominamy członkom naszej Izby o możliwości wysłania wniosku o przyznanie bezzwrotnej zapomogi w przypadku zdarzenia losowego takiego jak: choroba, wypadek, pożar, utrata pracy lub inne pogarszające status materialny rodziny.

Prosimy o wcześniejsze zapoznanie się z „Regulaminem Zespołu Samopomocy Koleżeńskiej PDK OIIB”, który wraz z wnioskiem dostępny jest na portalu internetowym Izby (zakładka „pobierz” → „samopomoc”).

We wniosku należy opisać zdarzenie losowe, jakie spotkało członka Izby lub jego najbliższą rodzinę. Ponadto, należy podać swoje dane adresowe, numer telefonu kontaktowego oraz numer konta bankowego, na które zostanie przesłana kwota zapomogi w przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku. Do wniosku należy dołączyć potwierdzenie wystąpienia zdarzenia losowego, np.

/ w przypadku utraty pracy zaświadczenie z urzędu pracy,
/ w przypadku choroby: zaświadczenie lekarskie, zaświadczenie o pobycie w sanatorium bądź o udziale w zabiegach rehabilitacyjnych,
/ w przypadku pożaru, powodzi: zaświadczenie z urzędu gminy lub komendanta straży pożarnej,
/ w przypadku innych zdarzeń losowych: poświadczenie zdarzenia np. przez posterunek policji, lub instytucji publicznej czy samorządowej. Należy również udokumentować wysokość dochodu rodziny wnioskodawcy, który ma wpływ na wysokość przyznanej zapomogi. Można to zrobić przesyłając kserokopię zeznania podatkowego za ostatni rok do urzędu skarbowego. Uwzględniane również będą druki KRUS, ZUS czy z urzędu pracy w przypadku osób bezrobotnych.

W przypadku śmierci członek Izby zapomogi przyznawane są małżonkowi zmarłej/go.

tekst/ Roman Cużytek

Kodeks Urbanistyczno-Budowlany...

W dniu 14 listopada 2016 roku w Rzeszowie w reprezentacyjnej Auli V1 Politechniki Rzeszowskiej odbyła się konferencja konsultacyjna projektu Kodeksu urbanistyczno-budowlanego, przygotowanego przez Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa.

Dzięki naszej bardzo dobrej współpracy z panią Wojewodą Ewą Leniart i Urzędem Wojewódzkim stuosobowa grupa członków Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa mogła uczestniczyć w tym ważnym wydarzeniu, uzyskując niejako z pierwszej ręki szczegółowe informacje o planowanej zmianie prawa, oraz zabierać głos w kilkugodzinnej dyskusji. W największej sali Politechniki Rzeszowskiej miejsce zajęli również nasi koledzy architekci i urbaniści oraz przedstawiciele samorządów terytorialnych i nadzoru budowlanego.

fot / Marian Misiakiewicz

fot / Marian Misiakiewicz

Po otwarciu konferencji przez panią Wojewodę Ewę Leniart pierwszą merytoryczną część wypełniło wystąpienie Ministra Tomasza Żuchowskiego - Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa.

Rzeczowe, nie ogólne, ale bardzo szczegółowe wystąpienie Ministra oraz kolejne dwa wystąpienia pracowników ministerstwa były podstawą do ok. 3 godzinnej dyskusji. Ogólne wrażenie, z jakim zdecydowana większość uczestników konferencji wychodziła z sali, było bardzo pozytywne.

Okazuje się, że solidna i sprawna praca fachowców zatrudnionych w ministerstwie przyniosła bardzo dobry efekt w postaci projektu ustawy, która scala w jedność wszystkie podstawowe regulacje skomplikowanego procesu planowania, lokalizacji, projektowania, budowy oraz utrzymania budowli i obiektów budowlanych. Co najważniejsze, jest to naprawdę dobry projekt.

Pełny tekst projektu Kodeksu urbanistyczno-budowlanego, który ma zastąpić kilkanaście obecnie obowiązujących ustaw (przede wszystkim ustawy Prawo budowlane, ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz wszystkie tzw. specustawy) i mieć wpływ na ponad 100 innych aktów prawnych można przeczytać i pobrać z portalu Rządowego Centrum Legislacji pod adresem:

<http://legislacja.rcl.gov.pl/docs//2/12290463/12382112/12382113/dokument247657.pdfA>

Co technikom i inżynierom budownictwa podoba się w projekcie Kodeksu urbanistyczno-budowlanego:

/ przywrócenie efektywnego gospodarowania przestrzenią oraz wzmocnienie partycypacji społecznej w podejmowaniu rozstrzygnięć przestrzennych na wszystkich poziomach planowania,
/ skrócenie i usprawnienie procesu inwestycyjno-budowlanego, w tym likwidacja zbędnych procedur,
/ efektywny i transparentny proces lokalizacji i realizacji inwestycji publicznych,

/ zdecydowane zwiększenie roli osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie w procesie inwestycyjno-budowlanym,

/ wprowadzenie tzw. zgody inwestycyjnej zastępującej szereg dotychczasowych decyzji, a to: decyzji o warunkach zabudowy, pozwolenia na budowę, zgłoszenia z projektem budowlanym itd., tym samym projektant nie będzie już koordynatorem działań pomiędzy urzędnikami różnych instytucji,

/ rozstrzyganie wyłącznie przez projektanta o istotności odstępstw od zatwierdzonego projektu budowlanego,

/ wiążące rozstrzyganie przy uzgadnianiu projektu budowlanego przez rzeczoznawcę do spraw ochrony przeciwpożarowej i rzeczoznawcę do spraw sanitarno-higienicznych będących przedmiotem uzgodnienia bez możliwości ich podważania przez odpowiednią instytucję w czasie odbioru gotowego obiektu budowlanego.

Są oczywiście też pewne zapisy w projekcie Kodeksu, które się nam mniej podobają. Rzecz nie dotyczy jednak spraw zasadniczych i nasza podkarpacka izba jest też i po to, by skutecznie i merytorycznie wspierać autorów projektu tej najważniejszej dla naszego życia zawodowego ustawy w celu skorygowania, bądź uzupełnienia tekstu tego Kodeksu, co niniejszym czynimy i czynić będziemy.

Zestawienie planowanych szkoleń i prezentacji

w I kwartale 2017 r.

Szanowne Koleżanki i Koledzy

Komisja Doskonalenia Zawodowego, realizując zadania izby nałożone przez statut, stara się opracowywać ofertę szkoleniową, która dotrze do jak najszerzego grona odbiorców. Chcemy tym samym umożliwić inżynierom i technikom budownictwa, zrzeszonym w Podkarpackiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa podnoszenie kwalifikacji zawodowych. Nieustannie dążymy do tego, aby każdy z członków znalazł w naszej ofercie coś ciekawego, mógł uzupełnić posiadaną wiedzę i doskonalić swe umiejętności w zakresie szeroko rozumianego budownictwa.

TYTUŁ SZKOLENIA LUB PREZENTACJI /	TERMIN I MIEJSCE /	OSOBA PROWADZĄCA /
Zgłoszenia i pozwolenia na budowę oraz użytkowanie obiektów	9 stycznia / Krosno 10 stycznia / Dębica 16 stycznia / Jarostaw 17 stycznia / Tarnobrzeg 23 stycznia / Sanok 24 stycznia / Rzeszów + przekaz on-line godzina: 16.00 -20.00	mgr Elżbieta Bartman -Cupryś
Projektowanie sieci telekomunikacyjnych w budynkach jedno i wielorodzinnych na bazie bezpłatnego programu TelSat -warsztaty	26 stycznia / Rzeszów godzina 16.00-20.00	Maciej Kołakowski
Prezentacja: Projektowanie i montaż instalacji wodociągowych grzewczych z rur wielowarstwowych systemu KISAN - prezentacja 5-godzinna	1 lutego / Kańczuga godzina 9.00 -14.00	wykładowca zbiorowy
Pompy ciepła – zastosowanie, rodzaje, zasady montażu i działania	7 lutego / Mielec 9 lutego / Stalowa Wola 14 lutego / Jasło 16 lutego / Przemyśl 2 marca / Ustrzyki Dolne 7 marca / Rzeszów + przekaz on-line godzina 16.00-20.00	dr inż. Mariusz Szewczyk
Zezwolenie na realizację inwestycji drogowej – aspekty prawne, porady praktyczne	13 lutego / Mielec 15 lutego / Jarostaw 21 lutego / Rzeszów + przekaz on-line godzina 16.00-20.00	mgr inż. Maria Tokarska
Prawo wodne, pozwolenia wodnoprawne	23 marca / Przemyśl 28 marca /Krosno 30 marca /Rzeszów + przekaz on-line godzina 16.00 -20.00	dr inż. Krzysztof Boryczko

Lokalizacja szkoleń:

Rzeszów / siedziba PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala nr 603, 604

Mielec / Hotel Atena, ul. Przemysłowa 67

Jasło / Podkarpacka Szkoła Wyższa, ul. Na Kotlinę 8

Jarostaw / Zespół Szkół im. Jana Pawła II (dawna szkoła nr 5), ul. Traugutta 15

Stalowa Wola / Zespół Szkół

Ponadgimnazjalnych Nr 2, ul. 1 Sierpnia 26

Sanok / Liceum Ekonomiczne, ul. Sobieskiego 23

Krosno / Kampus Politechniczny PWSZ im. S. Pigonia, ul. Dmochowskiego 12 (sala 11)

Dębica / Zespół Szkół Zawodowych Nr 1 im. Jana Pawła II, ul. Rzeszowska 78

Przemyśl / Centrum Kształcenia Praktycznego, ul. Dworskiego 97a (sala konferencyjna, I piętro)

Tarnobrzeg / sala Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 3, ul. Świętej Barbary 1B

Ustrzyki Dolne / Starostwo Powiatowe w Ustrzykach Dolnych, ul. Belska 22, sala konferencyjna nr 4 (parter)

Podkarpacka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa zastrzega sobie możliwość zmian w przedstawionym harmonogramie szkoleń i prezentacji. Ewentualne modyfikacje i uaktualnienia zostaną niezwłocznie zamieszczone na naszym portalu internetowym.

Przypominamy zasady dotyczące uczestnictwa w szkoleniach organizowanych przez PDK OIIB

1. Informujemy, że harmonogram szkoleń może ulec zmianie. Informacje o zmianach i planowanych nowych szkoleniach zamieszczane są na portalu internetowym PDK OIIB oraz rozsyłane mass-mailingiem do członków PDK OIIB. Zachęcamy Koleżanki i Kolegów do podawania i aktualizowania swoich adresów e-mailowych, co umożliwi otrzymywanie bieżących informacji o szkoleniach na adres e-mailowy: portal@inzynier.rzeszow.pl

2. Zasada ogólna.

Uczestnictwo w szkoleniach jest bezpłatne dla czynnych (tj. posiadających pełnię praw i obowiązków) członków PDK OIIB.

3. Zasady szczegółowe.

a) Członek PDK OIIB zobowiązany jest do zgłoszenia do biura Izby chęci osobistego uczestnictwa w każdym szkoleniu, ze względów organizacyjnych najpóźniej na 7 dni przed planowanym terminem. Zgłoszenie powinno być dokonane wyłącznie w własnym imieniu: e-mailowo na adres:

szkolenia@inzynier.rzeszow.pl, telefonicznie na numer: 17 850 77 05 wew. 26, osobiście w siedzibie biura PDK OIIB, p. 601.

c) Na portalu internetowym PDK OIIB są zamieszczane materiały szkoleniowe nie później niż 3 dni przed planowanym terminem szkolenia, oraz są dostępne

archiwizowane materiały szkoleniowe ze szkoleń odbytych. Członek PDK OIIB ma prawo pobrać z portalu Izby dowolne materiały szkoleniowe (niezależnie od uczestnictwa w szkoleniu).

d) PDK OIIB, członkom, którzy dokonali zgłoszenia chęci uczestnictwa w szkoleniu zgodnie z warunkami pkt. 3a może pokryć koszt dojazdu samochodem osobowym do miejsca szkolenia (będącego poza miejscem zamieszkania) i powrotu łącznie do 80 km., przy min. 3 członkach w samochodzie, którzy zgłosili chęć uczestnictwa i wezmą udział w danym szkoleniu. Alternatywnie dopuszcza się rozliczenie kosztów dojazdu do „stałych punktów szkoleń” według cen biletów publicznych środków lokomocji.

e) Szkolenie organizowane przez PDK OIIB odbywa się w danym miejscu przy zgłoszeniu się min. 10 członków na 7 dni przed terminem szkolenia. W innym przypadku szkolenie może zostać odwołane.

f) W przypadku odwołania szkolenia w danej miejscowości, osoby które wyraziły chęć uczestnictwa w przedmiotowym szkoleniu będą miały możliwość uczestnictwa w wykładzie w innej miejscowości z uwzględnieniem zwrotu kosztów dojazdu środkami komunikacji publicznej lub samochodem osobowym przy min. 3 osobach w samochodzie. Catering i materiały szkoleniowe przysługują wyłącznie osobom, które zgłosiły swoje uczestnictwo w szkoleniu zgodnie z pkt. 3a.

NOTKI INFORMACYJNE /

W dniach 24-28.10.2016 r na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PRz odbyło się posiedzenie plenarne Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (IEC). W Rzeszowie gościliśmy delegatów z 22 krajów, w tym m.in. z Japonii, Chin, Korei Południowej, USA, Brazylii, Australii, Republiki Południowej Afryki oraz z wielu krajów europejskich. Polskę reprezentowali trzej delegaci: prof. Zdobych Flisowski - przewodniczący delegacji polskiej, dr Marek Łoboda z Politechniki Warszawskiej oraz prof. Grzegorz Maślowski z Politechniki Rzeszowskiej. W trakcie ostatniego dnia obrad odbyło się głosowanie nad przyjęciem trzeciego wydania serii Norm Międzynarodowych IEC 62305 poświęconych ochronie ogromowej obiektów budowlanych i ochronie urządzeń elektrycznych i elektronicznych, w tym również wrażliwych na zakłócenia elektromagnetyczne systemów komputerowych i telekomunikacyjnych. Wdrożenie tych norm na świecie planuje się w 2018 w roku. Przyznanie Polsce organizacji posiedzenia plenarnego IEC świadczy o docenieniu naszego krajowego środowiska naukowo-technicznego, w tym również środowiska Politechniki Rzeszowskiej. Oficjalnym organizatorem posiedzenia był Polski Komitet Normalizacyjny, natomiast samą organizację posiedzenia IEC w Rzeszowie wsparły Politechnika Rzeszowska oraz organizacje i firmy zainteresowane promowaniem międzynarodowej działalności standaryzacyjnej w tym Oddział Rzeszowski Stowarzyszenia Elektrów Polskich i.in. Wizyta delegatów z wszystkich kontynentów przyczyni się z pewnością do promocji naszego kraju, a w szczególności regionu podkarpackiego i Rzeszowa.

dr hab. inż. Grzegorz Maślowski, prof. PRz
Prorektor ds. Kształcenia

Shell EcoMarathon to odbywający się od 30 lat w Europie, Ameryce i Azji jeden z najbardziej innowacyjnych konkursów dla młodych konstruktorów. Zespoły ze szkół średnich oraz uczelni wyższych z całego świata mają za zadanie zaprojektować, zbudować i przetestować jak najbardziej wydajny pod względem energetycznym pojazd.

Zwycięża drużyna, która swoim pojazdem pokona najdłuższy dystans na ekwiwalencie jednego litra paliwa lub jednej kWh. Jako studenci kierunku Mechanika i Budowa Maszyn z Krośnieńskiej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Stanisława Pigonia, skupieni w kole naukowym ROTOR, działającym pod kierownictwem wykładowcy mgr. Tomasza Koszyty, do którego należymy razem z naszym kolegą Łukaszem Grochowskim – członkiem SITK Rzeszów, podjęliśmy się wyzwania zaprojektowania pojazdu i wzięcia udziału w zawodach.

PWSZ w Krośnie dzięki wysoko wykwalifikowanej kadrze naukowej oraz, co ważne, ogromnemu zapleczu narzędziowemu, umożliwiło nam zaprojektowanie i budowę bolidu, który został nazwany „SAW”. Całkowity koszt budowy pojazdu wyniósł 20 000 złotych. Sercem pojazdu został jednocylindrowy, czterosuwowy silnik Honda, model GX25 zasilany etanolem zmodyfikowany w nim jednakże: układ chłodzenia, układ dolotowy, układ wydechowy, układ sterujący. Układ napędowy został natomiast zaprojektowany w oparciu o zadane parametry silnika i przekładni głównej piasty napędowej. Konstrukcję oparto na przestrzennej ramie z stopów aluminium, nadwozie zaś wykonano z włókna węglowego. Po tygodniu zmagania drużyna wywalczyła dziewiątą lokatę na 259 załóg z 127 krajów w kategorii pojazdów napędzanych etanolem. Zawody zostały ukończone z rezultatem 132,5 km na 1 litrze etanolu.

Gabriel Zajdel

Znamy laureatów konkursu fotograficznego

„BUDOWNICTWO WOKÓŁ NAS”

Ogłoszony przez PDK OIIB konkurs fotograficzny „BUDOWNICTWO WOKÓŁ NAS” doczekał się już IX edycji. Wprowadzoną nowością w regulaminie konkursu jest dodatkowa nagroda przyznana przez członków naszej Izby, którzy po załogowaniu oddawali swoje punktowane głosy na zdjęcia w obu kategoriach konkursu.

Sporym wyzwaniem dla Kapituły konkursu było zróżnicowanie przesłanych na konkurs zdjęć pod względem spojrzenia i ujęcia tematu. Ostatecznie biorąc pod uwagę walory artystyczne, jakość przesłanych prac Kapituła wyłoniła najciekawsze z nich. Kategoria: **Budownictwo wokół nas - Podkarpackie**

I miejsce – „Spacer” - Daniel Pilch - PDK/BO/0063/09
II miejsce – „Nocny wiatr” - Piotr Duda - PDK/BO/0081/07
III miejsce – „Spokój autostrady” - Mirosław Błaszczuk - PDK/BO/0258/13

Wyróżnienie – „Gwiezdne wojny” - Artur Wysocki - PDK/BO/0081/07

Nagroda przyznana przez członków Izby (182 pkt) – „Most pełen kwiatów” - Marek Łabudzki - PDK/IE/0070/13

Kategoria: Budownictwo wokół nas - Polska i świat

I miejsce – „Pod dachem” - Adam Barszcz - PDK/BM/0037/11
II miejsce – „Brama” - Halina Bobola - PDK/BO/1117/03
III miejsce – „Paryska tajemnica” - Danuta Pazdro - PDK/BO/0495/01

Nagroda przyznana przez członków Izby (194 pkt) – „Inna perspektywa” - Marek Łabudzki - PDK/IE/0070/13

Serdecznie dziękujemy wszystkim uczestnikom konkursu za przesłane fotografie, które pozwoliły nam na odkrywanie, promowanie i popularyzowanie otaczającego nas wokół budownictwa.

Nagrodzone fotografie można zobaczyć na stronie
www.inzynier.rzeszow.pl

